

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΟΥ

ΛΟΓΟΙ

“Ο σεβ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων π. Ιεζουιήλ εδώρησε πρό τυνος εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν χειρογράφων τῆς θεολογικῆς σχολῆς χειρόγραφον κώδικα ἐσταχωμένον διὰ βύρσης, ἀκέφαλον καὶ κωλούδιν, περίλαμβάνοντα νῦν 311 φύλλα ($0,20 \times 0,15$), ἀριθμηθέντα ὅπ’ ἑπιοῦ. Ὁ κώδιξ εἶχε παλαιὰν ἀριθμησιν κατὰ φύλλα εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς φας πρός τὰ δεξιά, ἥτις δημως κατὰ τὴν στάχωσιν ἀπεκόπη. Εὐτυχῶς σώζεται ἔπι, εἰς τινα μόνον φύλλα, ἡ παλαιὰ ἀριθμησις, ἐξ ἣς δυνάμεθα νὰ ἔχαγάγωμεν συμπεράσματά τινα ἀσφαλῆ περὶ τῆς ἀρχικῆς καταστάσεως τοῦ ἡμετέρου κώδικος. Οὗτω ἐν φύλλῳ 80 τῆς ἡμετέρας ἀριθμήσεως ὑπάρχει ἀριθμησις 89, ἐξ οὗ εἰκάζομεν ὅτι τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ νῦν ἀκέφαλου κώδικος ἐκπεσόντα φύλλα εἰναι 9. Ἐπίσης ἐν φύλλῳ 131 τῆς ἡμετέρας ἀριθμήσεως σώζεται ἡ παλαιὰ ἀριθμησις 144, ἀρα ἔχουσιν ἐκπέσει μεταξὺ 4 ὅτι φύλλα, καὶ ἐν φύλλῳ 173 τῆς ἡμετέρας ἀριθμήσεως σώζεται ἡ παλαιὰ ἀριθμησις 189, ἀρα ἔχουσιν ἐκπέσει μεταξὺ 3 ὅτι φύλλα. Ἐπομένως τὰ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ κώδικος ἐκπεσόντα φύλλα εἰναι 16 ($9+4+3$), ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ φύλλου 302 τῆς ἡμετέρας ἀριθμήσεως, ἔνθα σώζεται παλαιὰ ἀριθμησις 318. Ἐκτὸς δημως τῶν 16 τούτων φύλλων ἔχουσιν ἐκπέσει καὶ ἐκ τοῦ τέλους τοῦ κώδικος πολλὰ φύλλα, ἀγνωστον πόσα.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ κώδικος τούτου εῖναι τὸ ἀκόλουθον:

1 (φ. 1α—4β). Ἀκέφαλον. Ἀρχ. «γόσοι τῶν φιλτάτων καὶ θάνατοι, οὐκ ἀπρονοήτως οὐδὲ μὴν ἀκριτί».

2 (φ. 5α—10β) Κυριακὴ πρὸ τῆς ὑψώσεως. Λόγος Γ'.

Ἀρχ. «Φέρε σήμερον, διὸ θεοφιλέστατον ἀθροισμα».

3 (φ. 10α—18β). Σεπτεμβρίου ιδ'. Εἰς τὴν ὑψώσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Λόγος δ'.

Ἀρχ. «Ορῶ σήμερον τοῦ μεγάλου τοῦδε ναοῦ τὸν σεβάσμιον ὅροφον».

4 (φ. 18β - 23α). Κυριακὴ α' τοῦ Λουκᾶ. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ε'.

Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περ ἀρχὴν εἰλήφει σήμερον.

5 (φ. 23β—30β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος στ' περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας.

Ἀρχ. «Ἄλλην ὑπόθεσιν ὠρμημένος προσέμιων τοῦ λόγου ποιήσασθαι.

6 (φ. 30β - 38α). Λόγος ζ' του αὐτοῦ περὶ τῆς παραθολῆς τοῦ σπόρου.

"Αρχ. Οἱ τὰς μακρὰς ἀποδημίας κατ' ἐμπορίαν πλούτου.

7. (φ. 38α - 43α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος η' περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα.

"Αρχ. Ἐπέχει μου τὴν γλωτταν ἢ νόσος τοῦ σώματος.

8 (φ. 43α - 50α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος η' εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον'.

"Αρχ. Πάλιν ἢ τοῦ Θεοῦ ἐνυπόστατος σοφία καὶ δύναμις.

9 (φ. 50α - 53α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος ι'. Περὶ τοῦ σεισμοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

"Αρχ. Διττῆς προφάσεως σήμερον συνέλευσιν ἀγομεν.

10 (φ. 53α - 59α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος ια'. Εἰς τὸ δὲ λύχνος τοῦ σώματος, Ματθαίου Κυριακὴ ε'.

"Αρχ. Καὶ χρεωφειλέτης ἀχάριστος.

11 (φ. 59α - 63α). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπίλοιπα τοῦ δὲ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν δὲ διθαλμός. Λόγος ιβ'.

"Αρχ. Οἱ ἀγύρται καὶ ἀγελαῖοι πένητες.

12 (φ. 63α - 68β). Λόγος περὶ τῆς αἰμορροούσης τοῦ αὐτοῦ ιγ'.

"Αρχ. Διπλὴν ἡμίν σήμερον ἀφηγήσατο θαυμάτων διήγησιν.

13 (φ. 68β - 74α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιδ'. Εἰς τὴν συγκύπτουσαν.

"Αρχ. Οἱ κηφήνες εἰδός ἐστι μελισσῶν.

14 (φ. 74α - 78β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιε'. Εἰς τὸν δεῖπνον.

"Αρχ. Μυστικὸν ἡμῖν δεῖπνον.

15 (φ. 79α - 82α). Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγίους Ἀναργύρους καὶ εἰς τοὺς ιδ' ἀποστόλους. Λόγος ιστ'.

"Αρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ω̄ φιλέορτοι, σήμερον.

16 (φ. 82α - 87α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιζ'. Εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ εἰς τὸν ἀρχιεπιτηγὸν Μιχαὴλ.

"Αρχ. Οἱ μὲν αἰσθητοὶ λειμῶνες τῶν ποικίλων ἀνθέων.

17 (φ. 87β - 92α). Λόγος ιη'. Ὁμιλία εἰς τὸν ὀπόστολον Φίλιππον, εἰς τὸ ρήτορν τοῦ Εὐαγγελίου.

"Αρχ. Οὐ μόνον περιπολοῦντες σωματικῶς ἐν τῇ γῇ.

18 (φ. 92α - 96α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος ιθ'. Εἰς τὸ ρήτορν τοῦ Εὐαγγε-

1. Καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἀριθμεῖ ὡς η'. Εἶναι φανερὸν ὅτι πρόκειται περὶ λάθους, ἀφοῦ μάλιστα δὲ ἀμέσως μετ' αὐτὸν λόγος ἀριθμεῖται ὡς ι'. "Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ἐνταῦθα ὅτι ἐν τῷ ἐκδεδομένῳ κειμένῳ δὲ λόγος οὗτος φέρει τὸν ἀριθμὸν η' καὶ δὲ προηγούμενος θ'.

λίου, τὸ εἰστήκει δὲ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο καὶ εἰς τὸν ἄγιον Ἀνδρέαν.

*Αρχ. Ἐμοὶ τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ διάλεξις.

19 (φ. 96α—101α). Τοῦ αὐτοῦ διμιλία εἰς τοὺς μακαρισμούς, εἰς τὸν μέγαν Νικόλαον. Λόγος καί.

*Αρχ. "Οτε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ θείαν αὐλήν δὲ σπότης.

20 (φ. 101α—106α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος καί. Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

*Αρχ. Τοῦ μὲν αἰσθητοῦ ἥλιου τοῦ ὅριζοντος ὑπερτέλλοντος.

21 (φ. 106α—110β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος αὐτὸς μηνὶ Δεκεμβρίῳ εἰς τὰ ἀγια γῆπια.

*Αρχ. Ἐπὶ τὴν οἰερὰν Βηθλεὲμ ἀγει σήμερον ἡμᾶς.

22. (φ. 110β—115β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος καί Μαρτίῳ κεί εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

*Αρχ. Σήμερον ἡ ἐκκλησία δαδουχεῖται μυστικῶς.

23 (φ. 116α—118α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος αὐτὸς. Εἰς τὸν ἄγιον Ὁνούφριον.

*Αρχ. Ἐπεστί μοι θαυμάσαι τὴν τῆς ἀρετῆς ἴδιότητα

24 (φ. 118β—125α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος κεί μηνὶ Ἰουνίῳ καί. Εἰς τοὺς ἄγιους Ἀποστόλους, εἰς τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου.

*Αρχ. Συνήδομαι σοι πόλις καὶ σοι θεῖε τῶν ἀνακτόρων γαέ.

25 (φ. 125β—131α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατά εἰς τοὺς ἄγιους μάρτυρας Γεώργιον, Προκόπιον καὶ εἰς τὸν ἄγιον Παγκράτιον.

*Αρχ. Καὶ κιθαρῳδὸς πολλάκις ἀνήρ τὰς ἔγυιας διερχόμενος.

26 (φ. 131α—136β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος καί εἰς τὸν ἄγιον Παγκράτιον.

*Αρχ. Οὐ κατόπιν, ώς δὲ λόγος, ἥκομεν ἑορτῆς.

27 (φ. 136β—141α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος καὶ εἰς τὸν ἄγιον Παντελεήμονα.

*Αρχ. Οτι πρὸς τὴν πάνδημον ταῦτην ἀθροισθέντες πανήγυριν.

28 (φ. 141β—153α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος καί. Εἰς τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταμόρφωσιν.

*Αρχ. Οἶόν τι πάσχειν εἰώθει ποιμήν.

29 (φ. 153α—157β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λα'. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

*Αρχ. Ως λίαν μοι λαμπρὰ τὴν σήμερον ἡ τῆς διδασκαλίας ἀκρόσαις.

30 (φ. 157β—162β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λα'. Εἰς τὴν ἀποτομὴν ταῦ ουρίου Προδρόμου. Αὐγούστου καί,

"Αρχ. Καλῶς ἐφήρμωσεν ἡ τάξις τὴν τοῦ Προδρόμου τελείωσιν.

31 (φ. 162β—167α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λθ'. Εἰς τὸν ἀρχιτελώνην Ζανγκαῖον.

"Αρχ. Τῆς μυστικῆς ἐκείνης καὶ θείας κλίμακος.

32 (φ. 167α—174α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λγ'. Εἰς τὸν τελώνην καὶ εἰς τὸν φαρισαῖον. Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου.

"Αρχ. Πάλιν ἡ εὐαγγελικὴ φωνή.

33 (φ. 174α—183β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λδ'. Ομιλία εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.

"Αρχ. "Εφθασεν ἡ εὐαγγελικὴ φιλοσοφία.

34 (φ. 183β—190α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λε'. Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω, εἰς τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.

"Αρχ. Οἶν τι πάσχουσιν οἱ ἀπό τυνος ὑψηλῆς ἀκρωρείας.

35 (φ. 190α—195β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λστ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου. Ομιλία εἰς τὸ εἶπεν ὁ Κύριος, ἐὰν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις.

"Αρχ. Οἱ ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀθλοῖς ἀγωνιζόμενοι.

36 (φ. 195β—200β). Λόγος λζ'. Τοῦ αὐτοῦ διμιλία εἰς τὰς ἀγίας εἰκόνας τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας. Κυριακὴ α' τῶν νηστειῶν.

"Αρχ. Λαμπρὰ ἔօρτη καὶ πανήγυρις.

37 (φ. 201α—207β). Κυριακὴ τῶν νηστειῶν εἰς τὸν παράλυτον. Τοῦ αὐτοῦ λόγος λη'. Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου τὸ ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ.

"Αρχ. Ἐπειγόμενος τῆς συνήθους διδασκαλίας ἐφάψασθαι.

38 (φ. 207β—214α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος λθ'. Εἰς τὸ ρητὸν τοῦ Εὐαγγελίου Εἴ τις θέλει δπίσω μου ἐλθεῖν.

"Αρχ. Νῦν ἡμῖν δ τῆς ἐγκρατείας καιρὸς ἐφθασε.

39 (φ. 214α—219α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος μ'. Ομιλία εἰς τὸ ἀνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ.

"Ερχ. Ὁτρύνει μὲν εἰς δρόμον ἵππον ἀγέρωχον πεδιάς.

40 (φ. 219α—227β). Τοῦ αὐτοῦ διμιλία μα'. Εἰς τὸ ἰδοὺ ἀναδαίνομεν εἰς Τεροσόλυμα.

"Αρχ. Ο μὲν τῆς ἐγκρατείας καιρὸς ἥδη προέκοψε.

41 (φ. 227β—240α). Λόγος μβ'. Τοῦ αὐτοῦ διμιλία εἰς τὴν τοῦ δικαίου καὶ ἀγίου Λαζάρου ἀνάστασιν.

"Αρχ. Πολλὴν πανδαισίαν ἡμῖν δ ἐπιστήθιος Εὐαγγελιστής.

42 (φ. 240α—243β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος μγ. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βα-
τῶν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὅρθρου.

*Αρχ. Φαιδρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ συνέλευσις.

43 (φ. 243β—266β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος μδ'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ
Παρασκευῇ εἰς τὸ πάθος τοῦ Κυρίου καὶ εἰς τὴν καινὴν διαθήκην.

*Αρχ. "Ισως μὲν ἐπαχθῆς δόξαι.

44 (φ. 266β—275β). Κυριακῇ δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα. "Ομιλία εἰς τὴν
Σαμαρείτιδα. Λόγος μέ.

*Αρχ. Ἀπροσιμάτως τῷ Σωτῆρι σήμερον.

45 (φ. 276α 282β). Τοῦ αὐτοῦ διμιλία εἰς τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.
Λόγος ματ'.

*Αρχ. Λαμπρὰ τῷ ὅντι καὶ παμφαῆς ἡ παροῦσα πανήγυρις.

46 (φ. 282β—288α). Τοῦ αὐτοῦ λόγος μζ'. Εἰς τὴν ἀγίαν Πεντη-
κοστήν,

*Αρχ. Ὁρδν σήμερον τὸν ἀγιώτατον τῆς πανάγου Δεσποίνης ναόν.

47 (φ. 288α—295β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος μη'. Τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων
Πάντων. "Ομιλία εἰς τοὺς ἀγίους Πάντας.

*Αρχ. "Ο μὲν καιρὸς πρὸς αὐτὸν τὸ τοῦ ἔαρος ἄγει ἀκροτελεύτιον.

48 (φ. 295β—300β). Τοῦ αὐτοῦ λόγος μθ'. Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου.
Εἰς τὸν ἐκατόνταρχον.

*Αρχ. Ἀντιστρατεύει τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις δὲ πονηρός.

49 (φ. 300β—306β). Λόγος ν'. Κυριακῇ ιθ'. τοῦ Ματθαίου. Περὶ
τοῦ πλουσίου, τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν Χριστὸν περὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

*Αρχ. Οἴον τι συμβάλλειν εἰώθε περὶ τὰ μύρα.

50 (φ. 307α—311β). "Ανευ ἐπιγραφῆς.

*Αρχ. Πάλαι μὲν ὁ θεόπτης Μωσῆς ἀνάγων τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

'Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει δτι δὲ ἡμέτερος κωδικὲ περιέχει νῦν
πεντήκοντα διμιλίας τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ὃν ἡ πρώτη ἀκέφαλος καὶ
ἡ τελευταία κολοβή. 'Ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς τῶν λόγων τούτων κατατα-
νεται δτι ἡ ἀκέφαλος ἐμιλία ἔχερεν ἀριθμησιν λόγος δ' καὶ ἐπομένως
πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχεν ὁ λόγος α', δστις θὰ κατελάμβανε μετὰ τῆς ἀργῆς
τοῦ λόγου δ' τὰ ἐν ἀρχῇ ἐλλείποντα ἐννέα φύλλα. Τοῦτο ἀποδεικνύει
καὶ ἡ ἐπισταμένη ἔξέτασις τοῦ ἐσταχωμένου κώδικος, ἐξ οὗ, ὃς φα-
νεται, ἐλάχιστα φύλλα ἐλλείπουσιν ἐν ἀρχῇ. Τουναντίον ἐν τέλει ἐλλεί-
πουσι πολλὰ φύλλα καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα γὰ συμπεράνωμεν
ἀσφαλῶς οὕτε πόσας διμιλίας μετὰ τὴν πεντηκοστὴν πρώτην περιλάμ-

θανεγ ἀρχικῶς ὁ ἡμέτερος κώδιξ οὗτε ποῖος ἦτος ὁ δλος ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ κώδικι ἀρχικῶς περιεχομένων ὅμιλον.

Ἐπ τῆς προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τῶν λόγων τούτων γίνεται δῆλον ὅτι οὗτοι εἰναι οἱ γνωστοὶ λόγοι, οἱ ἐκδεδομένοι ὡς λόγοι τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίου Θεοφάνους τοῦ Κεραμέως¹. Ἐν τῇ φά τοῦ φύλλου 94β. τοῦ ἡμετέρου κώδικος ἀναγνώσκομεν γεγραμμένον ὑπὸ μεταγενεστέρας χειρός, τῆς καὶ ἀλλας πολλάς σημειώσεις γραφάσης ἐν τῇ φά, «Αἴωνίκ σου ἡ μνήμη Γρηγόριε Ταυρομενίου ἀρχιερεῦ», ἐξ οὗ δυγάμεθα νὰ εἰκάσωμεν μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος ὅτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ κώδικι οἱ λόγοι οὗτοι ἀπεδίδοντο εἰς τὸν Γρηγόριον Ταυρομενίου².

Παραβάλλοντες τὸ ἡμέτερον κείμενον πρὸς τὸ ἐκδεδόμενον εὑρίσκομεν μικράς τινας καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ ἐν τῷ κειμένῳ διαφοράς, ἀξίας ἐν τούτοις προσοχῆς. Ἐπι μᾶλλον ἀξία προσοχῆς εἰναι ἡ κατάταξις τῶν λόγων ἐν τῷ ἡμετέρῳ κώδικι ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐκδεδομένον κείμενον παρὰ Migne. Ἐν τοῦ κατωτέρῳ πίνακος γίνεται δῆλη ἡ διαφορὰ αὕτη.

Κείμενον κώδικος

• Λόγοι

Α'

Β'

Γ'

Δ'

Ε'

ΣΤ'

Ζ'

Η'

Θ'

Ι'

ΙΑ'

ΙΒ'

ΙΓ'

Κείμενον παρὰ Migne

Λόγοι

Α' σ. 116 ἔ.

Β' σ. 161 ἔ.

Γ' σ. 173 ἔ.

Δ' σ. 184 ἔ.

Ε' σ. 204 ἔ.

ΣΤ' σ. 217 ἔ.

Ζ' σ. 236 ἔ.

Η' σ. 272 ἔ.

Θ' σ. 249 ἔ.

ΜΣΤ' σ. 849 ἔ.

ΜΒ' σ. 804 ἔ.

ΜΓ' σ. 816 ἔ.

Ι' σ. 281 ἔ.

1. Οὗτοι ἔξεδόθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ Φραγκίσκου Σκόρσου (ἐν Παρισίοις 1644) καὶ ἐπειτα ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου Παλαμᾶ (ἐν Ιεροσολύμοις 1860). Ἐκ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἀνετυπώθησαν παρὰ Migne (Ἑλλ. Πατρ. τομ. 132 σ. 136—1077) μετὰ προλεγομένων (ἴνθ. ἀν σ. 10—136).

2. Περὶ τοῦ συγγραφέως τῶν λόγων τούτων πρέβλ. Ιδιαὶ Κρουμάχερ ἴστορία τῆς βυζ. λογοτεχνίας μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Γ. Σωτηριάδου τόμ. Α' σ. 344—346, ἔνθα καὶ ἡ σχετικὴ διελιογραφία.

ΙΔ'	ΙΒ' σ. 704 ἔ.
ΙΕ'	ΙΓ' σ. 321 ἔ.
ΙΣτ'	ΜΖ' σ. 857 ἔ.
ΙΖ'	ΜΗ' σ. 868 ἔ.
ΙΗ'	ΜΘ σ. 884 ἔ.
ΙΘ'	Ν' σ. 896 ἔ.
Κ'	ΝΑ' σ. 905 ἔ.
ΚΑ'	ΙΔ' σ. 332 ἔ.
ΚΒ'	ΝΒ' σ. 917 ἔ.
ΚΓ'	ΝΓ' σ. 928 ἔ.
ΚΔ'	ΝΔ' σ. 941 ἔ.
ΚΕ'	ΝΕ' σ. 952 ἔ.
ΚΣτ'	ΝΣτ' σ. 969 ἔ.
ΚΖ'	ΝΖ' σ. 989 ἔ.
ΚΗ'	ΝΗ' σ. 1004 ἔ.
ΚΘ'	ΝΘ' σ. 1020 ἔ.
Λ'	Ε' σ. 1048 ἔ.
ΛΑ'	ΞΑ' σ. 1060 ἔ.
ΛΒ'	ΙΕ' σ. 344 ἔ.
ΛΓ'	ΙΣτ' σ. 356 ἔ.
ΛΔ'	ΙΖ' σ. 372 ἔ.
ΛΕ'	ΙΗ' σ. 396 ἔ.
ΛΣτ'	ΙΘ' σ. 412 ἔ.
ΛΖ'	Κ' σ. 425 ἔ.
ΛΗ	ΚΑ' σ. 444 ἔ.
ΛΘ'	ΚΒ' σ. 457 ἔ.
Μ'	ΚΓ' σ. 472 ἔ.
ΜΑ'	ΚΔ' σ. 481 ἔ.
ΜΒ'	ΚΕ' σ. 512 ἔ.
ΜΓ'	ΚΣτ' σ. 541 ἔ.
ΜΔ'	ΚΖ' σ. 549 ἔ.
ΜΕ'	ΛΗ' σ. 720 ἔ.
ΜΣτ'	ΛΘ' σ. 744 ἔ.
ΜΖ'	Μ' σ. 764 ἔ.
ΜΗ'	ΜΑ' σ. 784 ἔ.
ΜΘ'	ΜΔ' σ. 825 ἔ.
Ν'	ΜΕ' σ. 836 ἔ.
ΝΑ'	ΚΗ' σ. 605 ἔ.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφῆς τοῦ ἡμετέρου αὐδικος γίνεται δῆλον ὅτι οὐδὲ οὗτος πρέπει νὰ ληφθῇ ὥπερ ὅψει προκειμένου περὶ τελικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τίς ἢ τίνες οἱ συγγραφεῖς τῶν ὑπὸ τόσα ὄνδρατα φερομένων ἐν τοῖς χειρογράφοις διμλιδῶν τούτων.